EUROPEISKA GEMENKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 04.06.1996
KOM(96) 250 slutlig

95/0160 (SYN)

Omprövat förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

OM PRINCIPERNA FÖR LIVSMEDELSBISTÅND OCH DESS FÖRVALTNING SAMT SÄRSKILDA STÖDÅTGÄRDER FÖR ATT SÄKERSTÄLLA LIVSMEDELSFÖRSÖRJNING

(framlagt av kommissionen i enlighet med artikel 189c d i Romfördraget)

MOTIVERING

(om de ändringsförslag som antagits samt de ändringsförslag som avvisats)

ÄRENDE: Omprövat förslag till rådets förordning (EG) om principerna för livsmedelsbistånd och dess förvaltning samt särskilda stödåtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjning.

Referenser: Förslag KOM (95) 283 slutlig 95/0160 (SYN).

Samarbetsförfarande vid en andra behandling art. 189c, d.

BAKGRUND

Den 14 juli 1996 lade kommissionen fram ett förslag till förordning till rådet och Europaparlamentet om principerna för livsmedelsbistånd och dess förvaltning samt särskilda stödåtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjning.

Denna förordning syftar till att ompröva, omstrukturera, uppdatera och anpassa samtliga rättsliga instrument för principerna för livsmedelsbistånd och dess förvaltning inbegripet särskilda stödåtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjning såsom insatsvaror, utsäde, lagerprogram och system för tidig varning.

Förslaget till rådets förordning om livsmedelsbistånd och livsmedelssäkerhet som grundar sig på artikel 130w i Romfördraget omfattas av samarbetsförfarandet (art.189c i Romfördraget).

I enlighet med samarbetsförfarandet avgav Europaparlamentet den 21 maj 1996 sitt yttrande vid en andra behandling och antog sammanlagt 39 ändringsförslag (EP 216/574). I enlighet med artikel 189c, d lade kommissionen fram ett omprövat förslag som införlivar de ändringsförslag som kommissionen antagit.

ANMÄRKNINGAR OM DE ÄNDRINGSFÖRSLAG SOM ANTAGITS AV EUROPAPARLAMENTET VID EN ANDRA BEHANDLING

En samlad överblick av ändringsförslagen visar att de kan delas upp i två kategorier: de förslag som berör innehållet i förordningen (livsmedelsbistånd som ett instrument i kampen mot fattigdomen, förstärkning av lokala inköp, dricksvattensförsörjning, deltagande av kvinnor i projekt om livsmedelssäkerhet) och de förslag som berör lydelsen och som ofta omfattar preciseringar och relevanta förklaringar som kan förbättra texten.

a) Kort och exakt analys av de ändringsförslag som antagits och avvisats.

De ändringsförslag som lagts fram för en andra behandling kan delas upp i fyra kategorier. Kommissionen har antagit följande ändringsförslag i deras helhet: Nr 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 15 första ledet, 15 andra ledet, 15 tredje ledet, 16 tredje ledet, 17, 18, 19, 20, 21 första ledet, 21 andra ledet, 21 fjärde ledet, 21 femte

ledet, 21 sjätte ledet, 21 sjunde ledet, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 37 och 38 **eftersom de förbättrar texten eller gör en godtagbar ändring.**

Kommissionen har antagit innehållet men med en annan lydelse av följande ändringsförslag: **Nr 8, 4, 11, 13 och 14 eftersom de innehållsmässigt innebär godtagbara förändringar men för vilka kommissionen föredrar en annan lydelse.**

Kommissionen har inte antagit följande ändringsförslag eftersom **de antingen begränsar verksamhetsområdet för livsmedelsbiståndet** eller **ställer för stora krav på kommissionen vad gäller förvaltningen** (15 fjärde ledet, 16 första ledet, 16 andra ledet, 21 tredje ledet, 32, 39 och 40) eller **att de är för svåra att förena med den kompromiss som man uppnått i rådet** (nr 25, 26, 33 och 36).

b) Kommissionens ståndpunkt och dess motivering

Samtidigt som kommissionen beaktar den ståndpunkt som föreslagits för de övriga ändringsförslag som anges under a) avvisar kommissionen de ändringsförslag som avses i föregående stycke av följande skäl:

Nr 15 fjärde ledet: Detta ändringsförslag avser att minska mottagarländernas beroende av livsmedelsimport. Kommissionen stöder däremot den kommersiella importen som en viktigt aspekt i livsmedelssäkerhetspolitiken i länder med strukturellt underskott.

Nr 16 första och andra ledet: Detta ändringsförslag avser att fastställa som enda kriterium för tilldelning av livsmedelshjälp antingen att mottagarna själva inte har möjlighet att täcka bristen på livsmedel eller förekomsten av **grundläggande** livsmedelsbrist. En sådan avgränsning i tilldelningen av livsmedelshjälp kan begränsa möjligheterna till ingripande för åtgärder för livsmedelshjälp och livsmedelssäkerhet.

Nr 21 tredje ledet: Detta ändringsförslag avser att öka finansieringen till förmån för personer som ansvarar för saluföring, transport och distribution av jordbruks- och livsmedelsprodukter. Gemenskapsfinansieringen bör avse insatser för saluföring, transport, distribution eller bearbetning av jordbruks- eller livsmedelsprodukter och inte bistånd till "personer som ansvarar" för dessa insatser.

Nr 25 och 26: Dessa ändringsförslag avser mobiliseringen av produkter på utvecklingsländernas marknader och är själva huvudpunkten i förordningen. Kommissionen anser att det prioriteringskriterium för inköp som Europaparlamentet fastställer i ändringsförslag nr 25 och 26 samtidigt som vikten av triangelinköp gynnas och förstärks, går långt utöver den "dynamiska jämvikt" som man med stort besvär uppnådde i gruppen för livsmedelsbistånd efter att ordförandeskapet lade fram ett kompromissförslag om artikel 11.

Nr 32: Detta ändringsförslag kräver att kommissionen säkerställer en nödvändig samordning mellan de olika generaldirektoraten och enheterna för att säkerställa förenligheten mellan de åtgärder som vidtas inom området för livsmedelsbistånd och livsmedelssäkerhet och de åtgärder som vidtages inom andra områden. Kommissionen kan inte anta detta ändringsförslag eftersom kommissionen redan säkerställer en sådan samordning som under alla omständigheter följer de egna interna förvaltningsreglerna.

Nr 33: Detta ändringsförslag avser artikel 21 i den gemensamma ståndpunkten som syftar till att fastställa fördelningen av spannmålshjälpen i enlighet med konventionen för livsmedelsbistånd mellan det belopp som åligger gemenskapen och det belopp som åligger medlemsstaterna. Lydelsen av denna artikel orsakade en lång debatt i rådsgruppen och ledde till den slutliga texten som fastställer antagande av en gemensam åtgärd enligt vilken rådet fattar beslut avseende gemenskapens belopp på gemenskapens vägnar och företrädarna för medlemsstaterna på medlemsstaternas vägnar avseende de nationella beloppen.

Nr 36: Detta ändringsförslag syftar till att införliva det nationella biståndet i analysen och uppföljningen som skall utarbetas av kommittén för livsmedelsbiståndet. Det visar sig nödvändigt att klargöra att kommitténs befogenheter begränsar sig till åtgärder för livsmedelssäkerhet som får gemenskapsbistånd men aldrig nationellt bistånd.

Nr 39: I detta ändringsförslag uppmanas kommissionen att en gång om året utarbeta en utvärderingsrapport av åtgärderna för livsmedelsbistånd och överlämna den till Europaparlamentet. I detta sammanhang anser kommissionen enligt "Williamsonförklaringen" att det är mer korrekt att avskaffa tidshänvisningen vad gäller framläggandet av andra rapporter än den som avses i artikel 31 i den gemensamma ståndpunkten.

Nr 40: Detta ändringsförslag syftar till att utverka att kommissionen gör en målinriktad utvärdering av komplementariteten mellan åtgärderna på området för livsmedelsbistånd och EU:s övriga politikområden. Ett sådant krav skulle tvinga kommissionen att lägga fram utvärderingar om livsmedelsbiståndskomplementariteten vilket är utvärderingsuppgifter som redan i hög grad utförs.

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130w i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189c i fördraget[2], och

med beaktande av följande:

Livsmedelsbistånd är fortfarande en av de viktigaste aspekterna av gemenskapens politik för utvecklingssamarbete.

Livsmedelsbistånd bör införlivas med utvecklingsländernas politik för att förbättra deras livsmedelsförsörjning, särskilt genom införandet av livsmedelsstrategier som syftar till att minska fattigdomen och vars yttersta mål är att göra livsmedelsbistånd obehövligt.

Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater samordnar i hög grad sin biståndspolitik vad gäller sina program för livsmedelsbistånd och åtgärder som särskilt är inriktade på att ytterligare säkerställa livsmedelsförsörjningen. Gemenskapen och dess medlemsstater deltar inom ramen för vissa internationella avtal på detta område, särskilt Konventionen om livsmedelsbistånd.

Ett långsiktigt livsmedelsbistånd, både på regional och nationell nivå och när det gäller enskilda familjer, som garanterar att alla människors har regelbunden tillgång till livsmedel, så att de kan föra ett aktivt och sunt liv, utgör ett viktigt inslag i kampen mot fattigdomen. Det är viktigt att betona denna kamp i samtliga program som är avsedda för utvecklingsländerna.

---

[1] EGT nr C 253, 29.9.1995, s. 10.

[2] Europaparlamentets beslut av den..., ännu ej offentliggjort i EGT.

Livsmedelsbiståndet får inte ha skadlig inverkan på de normala strukturerna för produktion och kommersiell import i de länder som erhåller bistånd.

Livsmedelsbistånd och åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, som utgör väsentliga aspekter av gemenskapens samarbetspolitik i utvecklingsfrågor, bör övervägas när det gäller samtliga gemenskapsåtgärder som kan påverka utvecklingsländerna, särskilt med avseende på ekonomiska reformer och strukturanpassning.

Med hänsyn till mäns och kvinnors olika ansvar vad gäller att säkerställa hushållens livsmedelsförsörjning bör man vid utarbetandet av program som syftar till att säkerställa livsmedelsförsörjningen systematiskt beakta mäns och kvinnors olika roller.

Det är viktigt att kvinnor och lokalsamhällen deltar i ansträngningarna för att säkerställa livsmedelsförsörjningen på det nationella, regionala och lokala planet samt i hushållen.

Livsmedelsbiståndet bör vara ett effektivt instrument för att säkerställa tillgång på tillräcklig och lämplig kost och förbättra villkoren för befolkningens tillgång på livsmedel på ett sätt som är förenligt med lokala konsumtionsvanor och lokala produktions- och handelssystem, särskilt vid kriser i livsmedelsförsörjningen, och bör fullständigt införlivas i utvecklingspolitiken.

Livsmedelsbistånd utgör ett väsentligt inslag i gemenskapens politik för att förhindra och ingripa vid krissituationer i utvecklingsländer och eventuella sociala och politiska effekter bör beaktas vid dess genomförande.

Livsmedelsbiståndsinsatser kan inte bidra till hållbara lösningar om de inte integreras i utvecklingsåtgärder som kan få igång den lokala produktionen och handeln.

Det är nödvändigt att förbättra möjligheterna till analys, diagnos, programmering och uppföljning av livsmedelsbistånd i syfte att säkerställa bättre effektivitet och undvika negativa effekter på den lokala kapaciteten för produktion, distribution, transporter och saluföring.

Livsmedelsbiståndet bör göras till ett effektivt instrument i gemenskapens utvecklingspolitik i dessa länder och särskilt göra det möjligt för gemenskapen att fullt ut delta i fleråriga samarbetsprojekt.

För detta ändamål bör gemenskapen säkerställa ett allmänt och regelbundet livsmedelsflöde och i förekommande fall kunna åta sig att förse det berörda landet med minimikvantiteter av varor inom ramen för fleråriga särskilda program med anknytning till utvecklingspolitiken liksom att delta i åtgärder som vidtas av internationella organisationer.

Gemenskapens bistånd till utvecklingsländernas strävanden att säkerställa livsmedelsförsörjningen kan förstärkas genom en större flexibilitet i livsmedelsbiståndet som gör det möjligt att under vissa omständigheter ersätta livsmedelsbiståndsinsatser med ekonomiskt stöd till åtgärder som syftar till att livsmedelsförsörjningen säkerställs, särskilt i fråga om jordbruk och matgrödor, och detta bör ske med hänsyn tagen till miljökrav samt småjordbrukares och fiskares intressen.

Gemenskapen kan bistå behövande i städer och på landsbygden i utvecklingsländerna genom att delta i finansieringen av åtgärder som är inriktade på att säkerställa livsmedelsförsörjningen genom inköp av livsmedel, utsäde, jordbruksredskap, insatsvaror och diverse produktionsmedel, liksom genom lagringsprogram, effektiva förvarningssystem, framskaffande av livsmedel, styrning samt tekniskt och ekonomiskt bistånd.

Regionala metoder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen bör förstärkas och stödjas, vilket även inbegriper triangulära transaktioner inom området livsmedelsbistånd och lokala köptransaktioner i syfte att utnyttja det faktum att det finns naturliga kompletterande effekter mellan länder i en och samma region. I syfte att främja lokal handel med livsmedel och integration bör den politik som förs avseende säkerställande av livsmedelsförsörjningen ha en regional dimension.

Livsmedelsköp på det lokala planet möjliggör ökad effektivitet, minskade kostnader och miljöskador, vilket kan uppstå till följd av transporter av stora mängder livsmedel i världen.

Den genetiska potentialen och livsmedelsproduktionens biologiska mångfald bör bevaras.

Gemenskapens politik i fråga om livsmedelsbistånd bör anpassas till geopolitiska förändringar liksom till pågående ekonomiska reformer i en rad mottagarländer.

En förteckning över de länder och organ som är berättigade till insatser i form av livsmedelsbistånd bör upprättas.

Det är dessutom lämpligt att i samma syfte ställa gemenskapsbistånd till förfogande för internationella, regionala och icke-statliga organisationer. Dessa bör uppfylla vissa villkor som garanterar att livsmedelsbiståndsinsatserna kan genomföras på ett tillfredsställande sätt.

I syfte att underlätta tillämpningen av vissa av de planerade bestämmelserna och säkerställa att mottagarländerna anpassar sin politik vad gäller säkerställande av livsmedelsförsörjningen, bör medlemsstaterna och kommissionen utöva ett nära samarbete inom en kommitté för säkerställande av livsmedelsförsörjningen och livsmedelsbistånd.

Vid fastställandet av bestämmelser för genomförande av livsmedelsbiståndsinsatser bör särarten hos varje mottagarområde beaktas, dock inom ramen för en gemensam politik och strategi.

I syfte att säkerställa en effektivare förvaltning av livsmedelsbiståndet som bättre motsvarar mottagarländernas intressen och behov och för att förbättra förfarandena för beslut och genomförande bör följande förordningar ersättas; rådets förordning (EEG) nr 3972/86 om livsmedelsbistånd och dess administrering[3], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1930/90, rådets förordning (EEG) nr 1755/84 om genomförande av alternativ biståndsverksamhet i stället för leveranser av livsmedelsbistånd[4], rådets förordning (EEG) nr 2507/88 om genomförande av lagringsprogram och förvarningssystem[5], rådets förordning (EEG) nr 2508/88 om genomförande av medfinansiering vid internationella organisationers eller icke-statliga organisationers inköp av livsmedel eller utsäde[6] och rådets förordning (EEG) nr 1420/87 av den 21 maj 1987 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 3972/86 om livsmedelsbistånd och dess administrering[7].

---

[3] EGT nr L 370, 30.12.1986, s., senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1930/90 (EGT nr L 174, 7.7.1990, s. 6.).
[4] EGT nr L 165,23.6.1984, s. 7.
[5] EGT nr L 220,11.8.1988, s. 1.
[6] EGT nr L 220, 11.8.1988, s. 4.
[7] EGT nr L 136, 26.5.1987, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Mål och allmänna riktlinjer för livsmedelsbistånd och åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen

Artikel 1

1. Inom ramen för sin samarbetspolitik med utvecklingsländerna och för att säkerställa tillräckliga insatser när livsmedelsförsörjningen är osäker till följd av allvarlig livsmedelsbrist eller livsmedelskriser skall gemenskapen genomföra livsmedelsbiståndsinsatser samt åtgärder inriktade på att säkra livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländerna.

   Livsmedelsbiståndsinsatser av humanitär art skall genomföras i enlighet med bestämmelserna om humanitärt bistånd och omfattas inte av denna förordning. I allvarliga krissituationer skall alla gemenskapsinstrument nära samordnas till förmån för den berörda befolkningen.

2. Insatser som faller under denna förordning skall föregås av en analys av om detta instrument är ändamålsenligt och effektivt i förhållande till gemenskapsbiståndets övriga tillgängliga interventionsmedel som kan påverka livsmedelsförsörjningen och livsmedelsbiståndet, och skall samordnas med dessa medel.

   Kommissionen skall se till att de insatser som planeras enligt denna förordning görs i nära samarbete med andra biståndsgivare.

3. De livsmedelsbiståndsinsatser liksom de åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen som avses i artikel 1 skall särskilt ha som mål

- att främja en säker tillgång på livsmedel, med inriktning på fattigdom, till förmån för befolkningen i utvecklingsländer och regioner.

- att höja näringsvärdet i de mottagande befolkningarnas kost och att främja deras tillgång till en balanserad kost,

- förbättra dricksvattenförsörjningen för befolkningen,

- att främja befolkningens tillgång till livsmedel,

- att bidra till en harmonisk ekonomisk och social utveckling i mottagarländerna både på landsbygden och i städerna genom att särskilt uppmärksamma kvinnors och mäns respektiva roller i familjeekonomin och samhällsstrukturen; gemenskapens biståndsinsatser skall ha som slutmål att göra mottagarna till aktörer i deras egen utvecklingsprocess,

- att stödja mottagarländernas strävanden att förbättra sin livsmedelsproduktion på regional, nationell och lokal nivå samt i familjerna,

- att minska deras beroende av livsmedelsbistånd,

- att främja deras oberoende på livsmedelsområdet, antingen genom ökad produktion eller genom förbättrad och ökad köpkraft,

- att bidra till initiativ i kampen mot fattigdom i ett utvecklingsperspektiv.

4. Gemenskapens livsmedelsbistånd bör så långt möjligt integreras med utvecklingspolitiken, särskilt inom jordbruks- och livsmedelssektorn, och med de berörda ländernas livsmedelsstrategier. Livsmedelsbiståndet skall stödja mottagarlandets politik i fråga om kamp mot fattigdom, näringslära, familjeplanering, miljöskydd och rehabilitering med särskild uppmärksamhet på att programmen följs upp, speciellt vid tillfällen då ett land är på väg ut ur en krissituation. Vare sig detta bistånd säljs eller ges gratis, får det inte orsaka störningar på den lokala marknaden.

AVDELNING I - Livsmedelsbiståndsinsatser

Artikel 2

1. De varor som tillhandahålls liksom alla andra livsmedelsbiståndsinsatser skall i största möjliga utsträckning motsvara den mottagande befolkningens kostvanor och inte ha något negativt inflytande på de länder som erhåller bistånd.

För att nå största möjliga antal människor skall det vid valet av varor undersökas om det går att maximera mängden av livsmedel, samtidigt som hänsyn skall tas till varornas kvalitet i syfte att säkra tillfredsställande näringsnivåer.
Vid valet av de varor som skall tillhandahållas genom gemenskapens bistånd och av bestämmelserna för framskaffande och distribution skall särskild hänsyn tas till de sociala aspekterna av livsmedelstillgången i mottagarlandet, särskilt för de mest utsatta grupperna, och till kvinnornas roll i familjeekonomin.

2. Tilldelning av livsmedelsbistånd skall främst grundas på en objektiv utvärdering av de faktiska behov som motiverar detta bistånd eftersom denna metod verkar vara den enda som kan förbättra säkerställandet av livsmedelsförsörjningen för grupper som varken har medel och möjligheter att själva täcka sin livsmedelsbrist. För detta ändamål skall följande kriterier beaktas utan att andra relevanta överväganden utesluts:

-brist på livsmedel,

- livsmedelssituationen, mätt enligt indikatorer för mänsklig utveckling och utvecklingen på livsmedelsområdet,

-inkomst per invånare och förekomst av särskilt fattiga befolkningsgrupper,

-sociala välfärdsindikatorer för den berörda befolkningen,

-mottagarlandets betalningsbalans,

-den ekonomiska och sociala betydelsen av det planerade biståndet och den finansiella kostnaden för detta,

-förekomsten av en långsiktig politik för livsmedelsförsörjning i mottagarlandet.

3. Livsmedelsbistånd skall vid behov beviljas under förutsättning att kortfristiga fleråriga utvecklingsprojekt, sektoriella åtgärder eller utvecklingsprogram genomförs, främst sådana som inriktas på att gynna en hållbar och långsiktig livsmedelsproduktion och säker livsmedelsförsörjning i mottagarländerna inom ramen för en livsmedelspolitik och -strategi. Biståndet får i förekommande fall bidra direkt till genomförandet av dessa projekt, åtgärder eller program. Denna komplementaritet skall säkerställas genom användning - som fastställs i samförstånd mellan gemenskapen och mottagarlandet, eller i förekommande fall det organ eller den icke-statliga organisation som tar emot biståndet, - av motpartsfonder, om gemenskapens bistånd är avsett för försäljning.

Om livsmedelsbistånd beviljas som stöd för ett utvecklingsprogram som sträcker sig över flera år får biståndet ske i form av fleråriga leveranser som är knutna till detta program. Förutom tilldelning av baslivsmedel får biståndet omfatta tillhandahållande av utsäde, gödningsmedel, redskap, andra insatsvaror och basprodukter, uppbyggnad av reservlager, tekniskt och finansiellt bistånd samt informations- och utbildningsprogram.

4. Livsmedelsbistånd får beviljas i syfte att stödja mottagarländerna i deras ansträngningar att lägga upp buffertlager genom att större uppmärksamhet ägnas lokala och nationella lager, vilka utgör ett väsentligt inslag i programmet för att säkerställa livsmedelsförsörjningen samt att samtidigt planera för en uppbyggnad av regionala lager.

5. Motpartsfonderna skall administreras konsekvent med de övriga instrumenten för bistånd från gemenskapen.

   När det gäller länder i vilka en strukturanpassning pågår och i enlighet med relevanta resolutioner av rådet, utgör de motpartsfonder som skapas med hjälp av de olika medlen för utvecklingsbistånd en resurs som bör administreras som en del av en enhetlig och konsekvent budgetpolitik inom ramen för ett reformprogram. I detta sammanhang kan gemenskapen övergå från det riktade stödet i motpartsfonderna till en mer global fördelning så snart framsteg gjorts i form av effektivitet för kontrollinstrumenten, budgetberedningen och -genomförandet, liksom i form av en internalisering av revisionen av de offentliga utgifterna. Utan att det påverkar vad som sägs i det föregående, skall dessa fonder administreras i överensstämmelse ned de allmänna förfarandena för gemenskapsbistånd för dessa fonder och främst till stöd för politiska åtgärder och program inriktade på att säkerställa livsmedelsförsörjningen.

AVDELNING II - Stödåtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen

Artikel 3

Om det är motiverat får gemenskapen genomföra åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländer med livsmedelsbrist.

Dessa åtgärder får genomföras av mottagarländerna, av kommissionen, av internationella, regionala eller icke-statliga organisationer.
Målet med dessa åtgärder är att med hjälp av tillgängliga resurser utarbeta och genomföra en livsmedelsstrategi eller andra åtgärder som underlättar säkerställandet av tillgången på livsmedel för den berörda befolkningen och att stimulera dem att minska sitt livsmedelsberoende och sitt beroende av livsmedelsbistånd, i synnerhet länder med låga inkomster och allvarlig livsmedelsbrist. Åtgärderna skall bidra till att förbättra livsvillkoren för de mest utsatta befolkningsgrupperna i de berörda länderna.

Åtgärder avsedda att säkerställa livsmedelsförsörjningen skall genomföras i form av finansiellt och tekniskt bistånd i enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i denna förordning. Dessa åtgärder skall planeras och hanteras konsekvent med de mål och åtgärder som finansieras via andra instrument för gemenskapens utvecklingsbistånd samt komplettera dessa. Dessa åtgärder skall genomföras inom ramen för flerårsplanering.

Artikel 4

Åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen får genomföras i de utvecklingsländer och internationella, regionala eller icke-statliga organisationer som är berättigade till

livsmedelsbiståndsinsatser från gemenskapen med stöd av denna förordning i fråga om en del av eller hela det livsmedelsbistånd som de tilldelats eller kan tilldelas och med särskild hänsyn till produktionsutvecklingen, konsumtionen och storleken på lagren i de berörda länderna, befolkningens livsmedelssituation samt också till det livsmedelsbistånd andra givarländer beviljat.

Artikel 5

Åtgärderna för att säkerställa livsmedelsförsörjningen är finansiella och tekniska stödåtgärder som i enlighet med artikel 1 syftar till en förbättring av en hållbar och långsiktig livsmedelsförsörjning särskilt genom att bidra till finansieringen av

- leveranser av utsäde, nödvändiga redskap och insatsmedel för produktion av matgrödor,
- stödåtgärder för jordbrukskrediter, särskilt till förmån för kvinnor,
- dricksvattenförsörjning till befolkningen,
- insatser för lageruppbyggnad på lämplig nivå,
- insatser som syftar till saluföring, transport, distribution eller bearbetning av jordbruksprodukter och matgrödor,
- stödåtgärder för den privata sektorn för utveckling av handeln på nationell, regional och internationell nivå,
- verksamhet för tillämpad forskning och praktisk utbildning på platsen,
- projekt för att utveckla en miljövänlig produktion av matgrödor,

- kompletterande verksamhet och verksamhet för upplysning, tekniskt bistånd och praktisk utbildning på platsen, särskilt för kvinnor och producentorganisationer,

- stödåtgärder till förmån för kvinnorna och producentorganisationerna,

- projekt för gödselproduktion av råvaror och basmaterial från mottagarländerna,

- åtgärder för att stödja de lokala strukturerna för livsmedelsbistånd, inbegripet utbildningsåtgärder på platsen.

AVDELNING III - Effektiva förvarningssystem och lagringsprogram

Artikel 6

Gemenskapen får stödja de nationella systemen och medverka till att de befintliga internationella effektiva förvarningssystemen stärks och får, i undantagsfall som motiveras på behörigt sätt, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 i denna förordning, införa sådana system för livsmedelssituationen i utvecklingsländerna. Gemenskapen får också svara för genomförandet av lagringsprogram i dessa länder till stöd för livsmedelsbiståndsinsatser i enlighet med denna förordning eller motsvarande åtgärder som vidtas av medlemsstaterna, internationella, regionala och icke-statliga organisationer.

Det är lämpligt att säkerställa att åtgärderna samordnas med gemenskapens övriga biståndsinstrument, inbegripet utnyttjandet av motpartsfonderna från försäljning av livsmedelsbistånd, och att de är förenliga med den biståndspolitik som gemenskapen bedriver.

Dessa åtgärder skall vara avsedda att förstärka livsmedelsförsörjningen i mottagarländerna. De skall bidra till en förbättring av levnadsvillkoren för de mest utsatta befolkningsgrupperna i dessa länder och vara förenliga med de utvecklingsmål som länderna fastställt, särskilt med deras politik för produktion av matgrödor.

Gemenskapens deltagande i dessa åtgärder skall ske i form av finansiellt och/eller tekniskt bistånd i enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i denna förordning.

De åtgärder som får bistånd från gemenskapen skall administreras med hänsyn till och i överensstämmelse med befintliga program som administreras av specialiserade internationella organisationer

Artikel 7

Gemenskapens stöd till lagringsprogram och effektiva förvarningssystem får på begäran beviljas internationella organisationer och icke-statliga organisationer för åtgärder som gynnar utvecklingsländer som är berättigade till livsmedelsbistånd från gemenskapen och dess medlemsstater till internationella, regionala eller icke-statliga organisationer.

Artikel 8

Gemenskapens bistånd får bidra till finansieringen av följande åtgärder:

- Effektiva system för förvarning och insamling av uppgifter om utvecklingen av skördar, lager, marknader, hushållens livsmedelssituation och befolkningens sårbarhet, som syftar till att förbättra informationen om livsmedelssituationen i de berörda länderna.

- Åtgärder som syftar till att förbättra lagringssystemen för att på så sätt säkerställa en minskning av förlusterna och garantera att tillräckliga lager finns om en nödsituation uppstår. Dessa åtgärder får också omfatta införandet av infrastruktur, särskilt enheter för paketering, lossning, insektsbekämpning, bearbetning och lagring, som är nödvändiga för att hantera livsmedel i dessa länder, i syfte att stödja livsmedelsbiståndsinsatser eller åtgärder avsedda att säkerställa livsmedelsförsörjningen.

- Förberedande undersökningar och utbildningsåtgärder i samband med ovan nämnda åtgärder.

KAPITEL II

Tillämpningsföreskrifter för livsmedelsbistånd, åtgärder för lagring, förvarning och stöd till livsmedelsförsörjningen

Artikel 9 .

1. De länder och organ som är berättigade till gemenskapsbistånd för åtgärder som omfattas av denna förordning anges i bilagan. I detta sammanhang skall de fattigaste befolkningsgrupperna och låginkomstländer med svår livsmedelsbrist prioriteras.

   Kommissionen kan ändra denna lista över länder och organ som är berättigade till stöd efter samråd med den kommitté som anges i artikel 26 och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 27.

2. De icke-statliga organisationer som direkt eller indirekt kan erhålla gemenskapsfinansiering för att genomföra åtgärder som anges i denna förordning skall uppfylla följande kriterier:

a) vad gäller europeiska icke-statliga organisationer: de skall ha status av självständiga, ideella organisationer i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen enligt den lagstiftning som gäller i denna stat,

b) de skall ha sitt huvudkontor i en medlemsstat i gemenskapen, i mottagarländerna eller, undantagsvis i fråga om internationella icke-statliga organisationer, i ett tredje land. Detta huvudkontor skall vara det faktiska centret för alla beslut om samfinansierade åtgärder,

c) de skall visa att de kan genomföra livsmedelsbiståndsinsatser på ett tillfredsställande sätt, särskilt genom

- sin administrativa och ekonomiska förvaltningskapacitet,
- sin tekniska och logistiska kapacitet i förhållande till den planerade åtgärden,
- resultaten av åtgärder som har genomförts av den aktuella icke-statliga organisationen, särskilt med finansiering från gemenskapen eller medlemsstaterna,
- sin erfarenhet inom livsmedelsbistånd och livsmedelsförsörjning, och
- sin närvaro i mottagarlandet och sin kunskap om detta eller om utvecklingsländer.

d) de skall ha förbundit sig att följa de villkor för tilldelning som fastställs av kommissionen.

Artikel 10

1. Gemenskapen får delta i finansieringen av de åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen som fastställs i avdelningarna I, II och III (kapitel I och

2), som genomförs av mottagarlandet, kommissionen, internationella, regionala och icke-statliga organisationer.

2. Samfinansieringsåtgärder får genomföras på begäran av mottagarländerna, internationella, regionala och icke-statliga organisationer för att förbättra livsmedelsförsörjningen för befolkningsgrupper som inte kan täcka sin livsmedelsbrist genom egna medel och resurser i de fall där en sådan åtgärd förefaller vara den mest lämpliga.

3. Vid utformningen av de gemenskapsåtgärder som anges i avdelningarna I, II och III skall särskild vikt fästas vid att

   - projekt utformas på ett sådant sätt att de har långsiktig verkan och är ekonomiskt bärkraftiga,
   - målen och måtten på måluppfyllelse klart anges och kontrolleras.

Artikel 11

1. Mobiliseringen av produkter skall genomföras på gemenskapsmarknaden, i mottagarlandet eller ett utvecklingsland (som anges i bilagan) i samma geografiska område om möjligt.

2. I undantagsfall och i enlighet med förfarandet i artikel 27 får mobiliseringen genomföras på andra marknader än de som anges i punkt 1 i denna artikel

   - om produkten i fråga på grund av kvalitet eller andra egenskaper inte finns tillgänglig på gemenskapsmarknaden eller på marknaden i ett utvecklingsland,
   - vid allvarlig livsmedelsbrist om möjligheten till sådana inköp är en effektivar lösning.

3. Mobilisering av livsmedel som finns tillgängliga på den inre marknaden kan genomföras på marknaden i ett utvecklingsland under förutsättning att det är ekonomiskt jämfört mobilisering på den europeiska marknanden.

4. Om inköpen eller försäljningarna görs i mottagarlandet eller i ett utvecklingsland skall det säkerställas att detta inköp inte hotar att medföra störningar på marknaden i det berörda landet eller i utvecklingsländer inom samma område och att det inte har negativa effekter på livsmedelsproduktionen eller livsmedelsförsörjningen till deras befolkningar. Dessa inköp eller försäljningar skall i så stor utsträckning som möjligt införlivas med genomförandet av gemenskapens samlade utvecklingspolitik gentemot dessa länder, särskilt vad gäller att stimulera livsmedelsförsörjningen inom landet eller på regional nivå.

Artikel 12

I fråga om mottagarländer där importen av livsmedel är helt eller delvis liberaliserad skall framskaffandet av gemenskapsbiståndet genomföras på ett sätt som är förenligt med landets politik för att undvika störningar på marknaderna.

I sådana fall får gemenskapens bidrag utformas så att utländsk valuta ställs till förfogande för privata aktörer i det aktuella landet, förutsatt att verksamheten ingår i en social och ekonomisk politik och en jordbrukspolitik som syftar till att minska fattigdomen (inbegripet strategin för import av baslivsmedel). Mottagarna måste bevisa att de använt de medel som ställts till deras förfogande på ett korrekt sätt. Små och medelstora privata aktörer skall prioriteras för att säkra att åtgärderna komplettera varandra. Kommissionen kan anta genomförandeåtgärder som positivt diskriminerar små och medelstora privata aktörer i den utsträckning som den har befogenheter till detta.

De principer som anges i artikel 11 skall tillämpas för sådant bistånd.

Artikel 13

1. Gemenskapen får täcka kostnaderna för frakt av livsmedelsbistånd.

2. Om kommissionen anser att gemenskapen skall täcka kostnaderna för frakt inom landet av livsmedelsbiståndet skall den ta hänsyn till följande allmänna kriterier:

   - svår livsmedelsbrist,

   - leveranser av livsmedelsbistånd till låginkomstländer med svår livsmedelsbrist,

   - livsmedelsbistånd till internationella, regionala eller till de icke-statliga organisationer som avses i artikel 10,

   - nödvändigheten att säkerställa att den aktuella livsmedelsbiståndsinsatsen blir effektivare.

3. Om livsmedelsbiståndet säljs i mottagarlandet skall gemenskapen endast i undantagsfall täcka kostnaderna för frakt inom landet.

4. Gemenskapen får också täcka kostnaderna för flygfrakt av livsmedelsbistånd i särskilda nödsituationer.

Artikel 14

Gemenskapen får täcka kostnaderna för den slutliga distributionen om detta är nödvändigt för att den aktuella livsmedelsbiståndsinsatsen skall kunna genomföras på ett tillfredsställande sätt.

Artikel 15

Gemenskapens bistånd skall utgå i form av gåvobistånd.

Biståndet får täcka externa utgifter och lokala omkostnader som är nödvändiga för att genomföra insatsen, inbegripet underhålls- och driftskostnader.

Insatser som görs med stöd av denna förordning är undantagna från skatter och tullavgifter.

Eventuella motpartsfonder skall utnyttjas i enlighet med de mål som fastställs i denna förordning och i samförstånd med kommissionen. Den behöriga myndigheten i mottagarlandet skall ansvara för redovisningen av betalningar och användningen av medlen och är redovisningsskyldig.

Artikel 16

Gemenskapens bistånd får också avse sådana följdåtgärder som behövs för att förbättra effektiviteten i den verksamhet som regleras av denna förordning, i synnerhet åtgärder för styrning, för uppföljning och kontroll samt för distribution och utbildning på platsen.

Artikel 17

Deltagande i offentliga anbudsförfaranden och andra förfaranden för tilldelning av kontrakt skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer inom Europeiska unionen och i mottagarländerna. Kommissionen får utsträcka deltagandet i sådana åtgärder som avses i artikel 11 andra stycket till att omfatta fysiska och juridiska personer i de länder där framskaffningen av biståndet sker.

Offentliggörande på lämpligt sätt som säkerställer öppenheten i denna verksamhet skall fastställas av kommissionen vid genomförandet av denna förordning. Kommissionen skall övervaka att principen om lämplig annonsering även tillämpas på de förmedlande organisationernas verksamhet.

Artikel 18

Kommissionen får bemyndiga en företrädare att ingå avtal om medfinansiering på dess vägnar.

Artikel 19

1. Villkoren för tilldelning, framskaffande och genomförande av bistånd enligt denna förordning skall fastställas av kommissionen.
2. Biståndet skall verkställas endast om mottagarlandet, den internationella, regionala eller icke-statliga organisationen iakttar dessa villkor.

Artikel 20

Kommissionen skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att effektivt genomföra program och insatser för livsmedelsbistånd och åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen.

För att uppnå detta mål skall medlemsstaterna och kommissionen ge varandra nödvändig assistans och utbyta relevant information.

KAPITEL III

Förfarande för att genomföra livsmedelsbiståndsinsatser, åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, förvarningssystem och lagringsåtgärder

Artikel 21

1. Rådet skall på förslag från kommissionen och efter samråd med Europaparlamentet genom beslut med kvalificerad majoritet fastställa gemenskapens andel av totalbeloppet för det spannmålsbistånd som föreskrivs i Konventionen om livsmedelsbistånd, och detta belopp skall vara det totala bidraget från både gemenskapen och medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall säkerställa att gemenskapen och medlemsstaterna samordnar sina åtgärder vad gäller leveranser av spannmålsbistånd i enlighet med Konventionen om livsmedelsbistånd, samt se till att det totala bidraget från gemenskapen och medlemsstaterna minst når upp till de kvantiteter som föreskrivs i konventionen[8].

---

[8] Förklaring i rådets och kommissionens protokoll:

"Rådet och kommissionen är eniga om att kommissionens bidrag enligt Konventionen om livsmedelsbistånd medlemsstaternas bidrag skall fastställas samtidigt av rådet på gemenskapens vägnar och av medlemsstaternas företrädare samlade i rådet på medlemsstaternas vägnar. För detta ändamål skall ett utkast till fördelning mellan medlemsstaterna av det samlade belopp som medlemsstaterna skall betala bifogas det förslag som kommissionen skall framlägga för rådet."

Artikel 22

I enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 27 och med beaktande av de allmänna riktlinjerna för livsmedelsbistånd skall kommissionen

- upprätta en förteckning över de varor som får framskaffas för livsmedelsbistånd,

- fastställa villkoren för framskaffande, kontroll och utvärdering,

- fastställa fördelningen mellan de olika mottagarna på grundval av produkternas kostnad och mängd.

- vid behov ändra tilldelningen under programmens genomförande.

Artikel 23

Besluten

- att bevilja livsmedelsbistånd eller vidtagandet av en stödåtgärd för att säkerställa livsmedelsförsörjningen och fastställa villkoren för detta,

- att bevilja internationella, regionala eller icke-statliga organisationer bidrag till finansiering av åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen,

- att bevilja bistånd till lagringsprogram eller effektiva förvarningsprogram.-

skall fattas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 och med beaktande av de gränser som anges i artikel 25.

Artikel 24

1. I överensstämmelse med de rådsbeslut som avses i artikel 21 och de beslut som fattas enligt artikel 22 skall kommissionen besluta om följande:

a) Åtgärder för att möta krissituationer eller allvarlig livsmedelsbrist, där hungersnöd eller överhängande risk för hungersnöd allvarligt hotar befolkningens liv eller hälsa i ett land som inte med egna medel eller resurser kan avhjälpa livsmedelsbristen. Kommissionen skall handla efter samråd på lämpligaste sätt med medlemsstaterna, som inom tre arbetsdagar skall framföra eventuella invändningar. Om invändningar föreligger skall kommittén granska frågan vid nästa sammanträde[9].

b) Villkoren för leverans och genomförande av biståndet, särskilt

- de allmänna bestämmelser som gäller i fråga om mottagarna,

[9] Förklaring i protokollet:
"Närmare bestämmelser och det antal medlemsländer som krävs för att eventuella invändningar skall beaktas vid det skriftliga förfarandet skall fastställas i kommitténs arbetsordning.

S

- att inleda förfaranden för framskaffande och leverans av varor och för genomförande av andra åtgärder samt att teckna relevanta kontrakt.

2. För att genomföra punkt 1 a) har kommissionen behörighet att vidta alla lämpliga åtgärder som påskyndar leverans av livsmedelsbistånd.

Omfattningen av det bistånd som beslutas i varje enskilt fall skall begränsas till de kvantiteter som den drabbade befolkningen behöver för att klara situationen under en period som i princip inte skall överskrida sex månader.

Kommissionen skall säkerställa att framskaffandet av livsmedelsbistånd för sådana insatser som avses i punkt 1 a) och b) prioriteras i alla skeden.

Artikel 25

Beslut om åtgärder vars finansiering enligt denna förordning överstiger 2 miljoner ecu skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 27.

Artikel 26

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för livsmedelsbistånd, nedan kallad "kommittén". Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommittén skall utreda de långsiktiga följderna av varje förslag att tilldela medel för att säkerställa livsmedelsförsörjningen på nationell, regional och hushållsnivå i mottagarländerna, med hänsyn till principerna i artikel 1 i denna förordning. Den skall också analysera och följa upp den politik för livsmedelsförsörjning som får bistånd från gemenskapen och granska förslag till gemensamma initiativ.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 27

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger två månader räknat från den dag då rådet underrättats.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 28

1. För att säkerställa fördragets komplementaritetsprincip samt stärka effektiviteten och konsekvensen i gemenskapens nationella bestämmelser för livsmedelsbistånd och stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen, skall kommissionen eftersträva att så långt som möjligt säkerställa att dess aktiviteter nära samordnas med medlemsstaternas och Europeiska unionens övriga politik, såväl på beslutsnivå som på fältet, och kan ta alla sådana initiativ som kan främja detta.

   Därför skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina program för nationella livsmedelsbiståndsinsatser och sina program för säkerställande av livsmedelsförsörjning. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 fastställa bestämmelser för underrättelse om nationella insatser.

2. Kommissionen skall se till att gemenskapens program samordnas med de program som bedrivs av internationella organisationer och internationella organ, i synnerhet FN-organ.

3. Kommissionen skall göra sitt bästa för att utveckla gemenskapens samarbete med sådana länder utanför gemenskapen som ger bistånd för att trygga livsmedelsförsörjningen.

4. Samordning och samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna och mellan dessa och de internationella organisationerna och biståndsgivande länder utanför gemenskapen skall omfattas av ett regelbundet informationsutbyte inom den kommitté som avses i artikel 27.

Artikel 29

Kommittén får granska alla andra frågor i samband med livsmedelsbistånd och andra åtgärder i denna förordning som tas upp av dess ordförande, antingen på hans eget initiativ eller av en företrädare för en medlemsstat.

Senast en månad efter kommissionens beslut skall den informera kommittén om de åtgärder och förslag till livsmedelsbistånd eller livsmedelsförsörjning som den godkänt, med uppgifter om belopp, art, mottagarland och den partner som fått uppdraget att genomföra åtgärden.

Kommissionen skall informera kommittén om de allmänna riktlinjer för de produkter som framskaffats för gemenskapens livsmedelsbistånd.

Artikel 30

Kommissionen skall regelbundet utvärdera betydande livsmedelsbiståndsinsatser i syfte att fastställa om målen för dessa insatser har uppnåtts samt ge direktiv för att öka effektiviteten i framtida insatser. Kommissionen skall med jämna mellanrum informera kommittén om utvärderingsprogrammen.

Medlemsstaterna och kommissionen skall så snart som möjligt underrätta varandra om resultaten av utvärderingarna samt om analyser och undersökningar som kan bidra till att öka biståndets effektivitet. Detta arbete skall analyseras inom kommittén. Medlemsstaterna och kommissionen skall bemöda sig om att genomföra gemensamma åtgärder för utvärdering.

Kommissionen skall fastställa metoder för hur slutsatserna av utvärderingsarbetena skall spridas samt hur de skall förmedlas internt och externt till de enheter och organisationer som berörs.

Artikel 31

Efter varje budgetår skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en årlig rapport om genomförandet av denna förordning. I denna rapport skall resultaten av verkställandet av budgeten vad avser åtaganden och betalningar presenteras samt information ges om vilka projekt och program som finansierats under året. Rapporten skall i möjligaste mån innehålla upplysningar om vilka medel som tagits i anspråk på nationell nivå under samma budgetår. Den skall så långt som möjligt innehålla de viktigaste statistikuppgifterna (per mottagarland, nationalitet, osv.) om de anbudsförfaranden som genomförts för att verkställa projekt och program.

Rapporten skall också innehålla en fördelning av de kostnader som anslagits för varje typ av åtgärd som avses i artiklarna 2, 5 och 8 i denna förordning.

Slutligen skall rapporten innehålla information om åtgärder som vidtagits för de motpartsfonder som skapas genom livsmedelsbiståndet.

Artikel 32

Förordning (EEG) nr 3972/86, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1930/90, liksom förordningarna (EEG) nr 1755/84, nr 2507/88, nr 2508/88 och nr 1420/87 skall upphöra att gälla.

Under ett övergångsskede och fram till dess att kommissionen antar den nya förordningen för framskaffning skall kommissionens förordning nr 2200/87 av den 8 juli 1987 fortsätta att gälla.

Kommissionen skall tre år efter denna förordnings ikraftträdande förelägga rådet och parlamentet en utvärdering av alla de åtgärder som finansierats av gemenskapen inom ramen för denna förordning åtföljd av förslag för förordningens framtid och, vid behov, förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 33

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

BILAGA

1. LÄNDER

Minst utvecklade utvecklingsländer	Andra länder med låg inkomst. BNP per invånare < $675 år 1992	Länder med låg medelinkomst. BNP per invånare $676–$2695 år 1992.	
Afghanistan	Egypten	Albanien	Saint Helena
Bangladesh	Eritrea	Algeriet	Saint Vincent och
Benin	Ghana	Angola	Grenadinerna
Botswana	Guyana	Anguilla	Senegal
Burkina Faso	Honduras	Armenien	Stater i f.d. Jugoslavien
Burundi	Indien	Azerbajdzjan	Staterna i f.d. Jugoslavien
Butan	Indonesien	Belize	Swaziland
Centralafrikanska	Kenya	Bolivia	Syrien
republiken	Kina	Chile	Thailand
Comorerna	Nicaragua	Colombia	Tokelau
Djibouti	Nigeria	Costa Rica	Tonga
Ekvatorialguinea	Pakistan	Dominica	Tunisien
Etiopien	Sri Lanka	Dominikanska republiken	Turkiet
Gambia	Tadzjikistan	Ecuador	Turkmenistan
Guinea Bissau	Timor	El Salvador	Turks- och Caicosöarna
Guinea	Vietnam	Elfenbenskusten	Uzbekistan
Haiti	Zimbabwe	Fiji	Wallis och Fortuna
Kambodja		Filippinerna	
Kap Verde		Georgien	
Kiribati		Grenada	
Laos		Guatemala	
Lesoto		Irak	
Liberia		Iran	
Madagaskar		Jamaica	
Malawi		Jordanien	
Maldiverna		Kamerun	
Mali		Kazakstan	
Mauritanien		Kirgisistan	
Moçambique		Kongo	
Myanmar		Korea	
Nepal		Kuba	
Niger		Libanon	
Rwanda		Macao	
Salomonöarna		Marocko	
São Tomé och Principe		Marshallöarna	
Sierra Leone		Mikronesiska federationen	
Somalia		Moldavien	
Sudan		Mongoliet	
Tanzania		Namibia	
Tchad		Niue	
Togo		Ockuperade områden	
Tuvalu		(Gaza och Cisjordanie)	
Uganda		Panama	
Vanuatu		Papua Nya Guinea	
Västsamoa		Paraguay	
Yemen		Peru	
Zaire			
Zambia			

2. ORGAN

PAM CICR FICR UNHCR UNRWA	FAO UNICEF

3. ICKE-STATLIGA ORGANISATIONER

Icke-statliga organisationer inom gemenskapen, i mottagarlandet eller, i undantagsfall, internationella organisationer specialiserade på utveckling.

ISSN 1024-4506

KOM(96) 250 slutlig

DOKUMENT

SV 11

Katalognummer : CB-CO-96-263-SV-C

ISBN 92-78-05186-1

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

35